

ὅτι ἡ μόνη σωτήριος αὐτῆς ἀγκυρα εἶναι ἡ εὐ-
ταξία πρὸς τοὺς ἀρχηγὰς εὐπαίθεια, σπεύδον ναὶ
ἐκφράσθαι πρὸς τὴν Διοίκησιν τὰ αἰσθήματα τῆς εἰς
τὰ καθεστῶτα ἀφωσιώσεώς των, τὴν ὁποίαν θέλει
διακρῆσθαι ἀπαραιμείωτον, ὡς καὶ πρότερον.

Λένοντες μὲ βελούγατον σέβας ὑποσημεῖνται,
Ἀυπλίω, τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1831.

τῷ Τυπικῷ Τάγματι Ἀξιωματικοί,
Π. Διαμαντίδης Διοικητής. Λοχαγεῖ, Ν. Χατηριά-
δης. Α. Κετρεμπής, Π. Β. Βασιλειάδης, Ν. Κασσι-
μέδης, Ι. Παρίσης, Ι. Κετσαφτόπουλος. Ὑπολοχα-
γοί, Ι. Κομπότης ὑπασπιστής, Ἀρτέμιος Ν. Μίχης,
Δ. Αντίοχος, Π. Καλαφάτης, Ν. Ζορμπᾶς, Ἀν-
θυπολοχαγοί, Χ. Νίτης, Π. Σπυρῆλος, Ι. Πετροκ-
κόκινος, Σ. γενίσελης, Δ. Σιλήβεργος Καταλυματίας.

Ἀναφῶρα τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ
Ἀΐζικῶς Τάγματος.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙ-
ΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ πρῶτον Πεζικὸν Τάγμα, τὸ ὁποῖον ἔχω τὴν
τιμὴν ναὶ διοικῶ, δακρυρρέων ἐκφράζει δι' ἐμῆ τὴν
ἀδραντικωτάτην λύπην, τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν 27
τῆς Σεπτεμβρίου τῆς ἐπρόξενησε τὸ τραγικὸν καὶ ἀνέλ-
πιστον συμβᾶν εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Σεβαστὸν Κυβερνήτην.

Ἄδικοι χεῖρες ἀφῆρπασαν ἐκ τῆς μέσης ἡμῶν τὸν
πατέρα καὶ σωτῆρα τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὴν προτά-
την τῆς στρατιωτικῆς, τὸ ὁποῖον δικαίως πενθοφοροῦν
ἀδύρεται διὰ τῆς ἀνδρὸς τὴν εὐερίαν, τὴν ὁποίαν ὁ προ-
αδύων χρόνος κάμνει μᾶλλον ἐπαιδητήν.

Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον μᾶς δίδει χρηστὰς ἐλπίδας
ἐπὶ τῇ παρόντι ὑπὲρ τῆς πατρίδος, εἶναι ἡ κατὰ
πάντα λόγον ἀξία ἐκλογὴ τῶν σεβαστῶν καὶ ἀποδεδει-
γμένων ἀξίων μελῶν τῆς Σ. Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς,
καὶ περισσώτερον, ἡ δικαία ἐκλογὴ καὶ ὀνομασία εἰς τὴν
προεδρείαν αὐτῆς τῆς κυρίας Α. Α. Καποδίστριας, ὅστις
ἀκολουθῶν τὰ ἔχοντα αἰοιδίμῃ σωτῆρος τῶν Ἑλλήνων,
θέλει συντελέσει ὑπὲρ πάντα ἄλλον εἰς τὴν ἀπαλ-
λαγὴν τῶν περιτοχέντων τὴν δυστυχὴ πατρίδα δεινῶν.

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ λογχιφῶροι τῆς ἐμπιστευθέν-
τος μοι τάγματος πρόθυμοι εἰς τὴν φωνὴν τῆς
πατρίδος, ἀφωσιωμένοι εἰς τὰ καθεστῶτα, καὶ εὐπει-
θῆς εἰς τὰς διαταγὰς τῆς κυβερνήσεως, προσφέρου-
σι δι' ἐμῆ τὸ χρεωστέμενον σέβας καὶ ὑποταγὴν πρὸς
τὴν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, ἀπὸ τὴν φρόνησιν τῆς
ἐπὶ τῆς ἐλπίδος καὶ τὴν σωτηρίας τῆς πατρίδος, καὶ
τὴν ἰδίαν τῶν προσησίαν.

Μένοντες μὲ σέβας βελούγατον.

Ὁ Ταγματάρχης τῆς πρώτης πεζικῆς Τάγμα-
τος Ν. Σκαρβέλης, Καταλυματίας Ἐμ. Φωτιά-
δης. Λοχαγοί Α. Ρόδιος, Σ. Γοναγᾶς. Ὑπολοχα-
γος Ν. Κωνσταντινίδης. Ἀνθυπολοχαγοί Φ. Κωνσταν-
τινίδης, Κ. Παπαβιέρης, Κ. Σωτηριάδης, Χ. Βυ-
ζάντιος, Πρέσας, Λακρεαῖ.

Ἀναφῶρα τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙ-
ΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατεβρέξαμεν μὲ χεῖμάρρους δακρύων τὴν ὑπ' Ἀρ-
262 ἐγκύκλιον τῆς Γερουσίας, διαλαμβάνουσαν
τὴν πικροτάτην δολοφονίαν τῆς ἀγαπητῆς πατρί-
δος, τῆς αἰοιδίμῃς Κυβερνήτης μὴτε νῦν ἡσυχον ἔχου-
μεν ἔτι, οὔτε ἐμπορῶμεν ναὶ κινήσωμεν χεῖρα ἱκανὴν
ναὶ ἐκθέσῃ κατ' ἐκτασιν τὰ διαρκῆ πάθη καὶ τὴν
ἀδυσωπήτως θρήνην τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας
ταύτης· ἐστερηθήμεν οἱ δυστυχεῖς τὸν ἀξίον δοτῆρα
ὅλων τῶν ἀγαθῶν μας, τὸν Ι. Α. Καποδίστριαν ἐχού-
σαμεν τὸν δ. καὶ καὶ φιλόστοργον πατέρα μας, ὅλας με-
τὰς ἐλπίδας, ὅλας τὰς δεδομένας τερπνότητας τῆς
ζωῆς· μένει ἀδύνατον ναὶ παρηγορηθῇ εἰς τὴν βαθύ-
τάτην λύπην τῆς πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως. Ὅλοι
νῦν ἐσκοτίσθη· ὅλων αἱ αἰσθήσεις ἐνεκρώθησαν. Βασί-
δουρμαὶν ἀντηχῶν παντὶ, καὶ εἰς ὅλους ἀνεξαίρετος
παρρησιάζεται προτιμητέος ὁ θάνατος. Μόλις εἶ-
μεν εἰς τὸν ἑαυτὸν μας θέσιν ἀκίνδυνον καὶ ἡσυχον
μόλις ἠσθάνθημεν τὴν γλυκύτητα τῶν πλεονέκτων ἀγα-
θῶν μιᾶς πατρικῆς Κυβερνήσεως, μόλις ἐγράψαμε
καθεὶς ἐξ ησφαλισμένα ταῖς δικαίαις τῆς ζωῆς, τῆς
τιμῆς, τῆς ιδιοκτησίας, καὶ τῶν ἰδρώτων, καὶ
ὡς ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμῷ ἀπώλεσαν ὅλα ταῦτα καὶ καὶ
μέλλουσιν ἐλπίδα καὶ μισαφόνους χεῖρες ἀνδρῶν καὶ
μάτων καὶ δολιότητος. Ποῖος ἀνθρώπος δικαιο-
σύνη, ποῖοι νόμοι πολιτικοὶ δύνανται ναὶ ἐφραγίσ-
σιν ἀνάλογον ποινὴν εἰς τὸ φρικωδέστατον τῆτο ἔ-
κλημα καθοσιώσεως τῶν κακῶν Μαυρομυχαλίων
Κωνσταντίνου καὶ Γεωργίου; Πᾶσα εὐαίσθητος ψυχὴ
δὲν ικανοποιεῖται, καὶ ἂν ἤθελε καταραθῇ. “τὸ αὖ-
μα τὸ κοινὸν πατρὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῇ
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῆς γεινῆς αὐτῶν.”
Οἱ πατροκτόνοι ἔτσι δὲν ἐπεβλεψήσαν αὐτὴν τὴν
πολύτιμον ζωὴν τῆς λατρευομένης ἀπὸ τὰς εὐαίσ-
της ψυχῆς Κυβερνήτης μας, δὲν ἐπρόξενον αὐ-
τὴν τὸ τρομακτικὸν τῆτο δυστύχημα· ἐθανάτωσαν
ὅλους ἡμᾶς, ἐθανάτωσαν τὴν πολυσένακτον Ἑλλάδα
ἐκρήμνισαν σύσσωμον τὸν ἀνεγειρόμενον ἐσωτερικῶς
ἐξωτερικῶς Κόλοσσόν τῶν προσφιλεστέρων συμφο-
ρῶν.

πύχνην ἀνθρωπότητα τῆς Ἑλλάδος ὡς περὶ ἄλλω-
σι σύμφορον τὴν συγκείμενόν των, καὶ ὡς τρέμωσιν, ἀν-
έχεται περὶ τῆς ἐξουσίας, ἀλλ' ἐκείνους τὴν δικαιο-
κρίτη Θεῷ, ἡ ἀγαθότης τῶν ὅποις ἔσωσε πολλὰ
καὶ οὐκ ἐπαυμάτω τὴν Ἑλλάδα, καὶ δὲ θέλει συγ-
χωρήσῃ πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ἀπελπισίαν καὶ τὴν
ἐπαγόμενον κατακερματισμόν της.

Ἀποτέλλομεν τὰς συμπλήτας μας Κυρίες Ἀνα-
γνώτῃ Οἰκονομόπῃ, καὶ Σταυρὸν Παρθινόπῃ, καὶ
δὲ ναυπηγίσωσι τὸν γεγερὸν μὲ τὰ δακρυά μας, καὶ
προσέχωσι τὴν εὐπείθειαν τῶν ὑποφαινόμενων καὶ
προσπαικῶς, καὶ ναυ παρακαλέσωσι τὴν διὰ τῆς
ἐφημερίδος δημοσίευσιν τῆς παρέσης ἀναφορᾶς μας,
ὡς ναυ γνωριῶν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ὅτι τὸ κακὲν-
μα τῆς πατροκτονίας συνέβη ἀπὸ ὀλίγης συναμότης
καὶ ὅχι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

ὑποσημειώμεθα μὲ σέβας βαθύτατον.

Ἐν Μισθρᾷ, τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Περικλειτοδημογέροντες καὶ Στρατιωτικοὶ Ἀξι-
ωματικοί, καὶ κάτοικοι τῆς Ἐπαρχίας Λακεδαιμόνους.

Βρεσθένης Θεοδώρητος, Π. Ἀναγνωστόπῃ, Α.
Κεραυνάτος, Δ. Ν. Μανυσάκης, Μ. Καφετζόπῃ, Π.
Ἀλεξανδράκης, Ἰω. Κοκώνης, Α. Κόκορης, Ν.
Σαλταφέρας, Ι. Φεγγαῖς, Μ. Ἀλεξανδρά-
κης, Ν. Σιρφωτάκος, Ι. Λεόπῃ, Γ. Γιατράκος,
Α. Κοπανίτσας, Ἰω. Κερέσης, Σ. Παρθινόπῃ, Γ.
Χαρετλάκης, Ι. Καψαμπέλης, Δ. Νικολόπῃ,
Ν. Γερασίμης, Δ. Κῆκος, Ἀναγ. Οἰκονόμος, Δημ. Μπα-
σαῖ, Κ. Μελέπῃ Θεολόγος, Γ. Μανυσάκης, Π. με-
λετόπῃ Α. Ζαχαρόπῃ, Α. Γιατράκος, Ι. Ἀλε-
ξάνδρος, Γ. Τζιορτζόπῃ, Ζ. Ἀλεξανδρόπῃ, Κ.
Κωσαντινόπῃ, Σ. Γιακινόπῃ, Ν. Καλομοίρης,
Χ. Α. Κεραυνάτος, Κ. Παπαδρίας, Ν. Πηλάλας Δημο-
γέρον Βρεσθένης, Π. Κοντός, Θ. Διακίκος, Ι. μα-
καραγάκος Δημογέρον Ποροῖς, Α. Θεοφωροκόπῃ
Δημογέρον Βρεσθίης, Α. Ἀλεξάνδρος, Α. Γιαννικόπῃ

Λος, Σ. Λεπτοκίκος, Π. Π. Θεοδωρόπῃ
Λάσκαρης, Δ. Κόπανος. — Βρεσθίνα. Π. Θεφανόπῃ
Δημογέρον, Π. Ζωγράφος, Ν. γεωργόπῃ,
Γ. παυράκης, Π. Κωσάκης, Ν. σαραυλόπῃ, Γ.
μακρὺς, Κ. μπαμπόνας, Π. πιπάκος. — Πλάτα-
να. Α. Παπαδόπῃ. — Κόκκιναλῃ. Π. ρόγι-
ρας. — Ἀρχοντικόν. Γ. γεηγοράκος, — Τζιντζικα.
Α. γεράσιμος, Ν. Κεμάτης, Μ. μπερνάκης. Ἰω.
Οἰκονόμος τῶ Ἀγίῃ Νικολάου, Α. Ζαρχάκος Δημο-
γέρον, Γ. γεηγοράκος Δημογέρον μαλίσσας. — Βρε-
θίνα. Παπαθεοδωρος, Ευ. Γιαννακόπῃ,
Γ. Φαρμάκης. — Καστανιά. Χρ. Κερέτης. Ν. Ζ. Κερ-
μάλης, Η. Διμαντακόπῃ. — Καλογνία. Π. πα-
παπρώτης. — Αλευρῃ. Χρ. Χριστοφίλοπῃ. —
Χρύσαφα. Ἰω. μεταλασάκης, Γ. Ντιλμπεράκης,
Κ. Ρασογιάννης, Θ. Κοντός, Δ. μαδημένος. — Ἀ-
γίος Ἰωάννης. Π. μαλτζινιώτης, Δ. Μποκοφάλα,
Γ. Κέρλα. — Ἀγριανός. Α. Κερελάς. — Μάγδα.
Κ. πολυδεράκης, Γ. Ζέρβας, Π. Κερκέλας, Ν. γε-
ωργίπῃ, Γ. μιχαλάκος, Α. διαμαντάκος, Π.
πανάγος, Κ. μιχαλακάκος, Στ. Βάβελης. —
Ἀγ. Νικόλαος. Σ. στεφανάκος, Ἰω. Κεράλης, Ιω.
γεωργόπῃ. — Βαμπακῃ. Δημ. Ἰερεὺς καὶ σπα-
λάριος, Γ. Ἰερεὺς, Γ. Οἰκονομόπῃ, Δ. μαυ-
γιόπῃ. — Κολίνα. Αθ. Ἰερεὺς Σακελλαρίου, Ν.
Γολόπῃ, Κ. σκυλογιάννης. — Βασαῖ. Πρεσ-
πας Θεόκλητος Οἰκονόμος, Γ. δημητρίος, Ν. γε-
ωργόπῃ, Κ. δημητρεκόπῃ. — Ἀράχθῃ.
Παπᾶ γεράσιμος, Ν. Ἰερεὺς, Στ. Ἰερεὺς, Δ. με-
τῃ, Α. ματάλας. — Βρεσθίνα. Κ. Ἰερεὺς, Π.
Κωσόπῃ, Α. Οἰκονομάκης, Η. ἀναγνωστόπῃ.
Ἐπικυρεῖται τὸ γνήσιον τῶν ἀνωθεν καὶ ὀπίθεν ὑπο-
γεγραμμένων.

Ἐν Μισθρᾷ, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνους. Η.
Κοπανίτσας, Ι. Κερέσης Α. Τζορτζάκης, Α. Κεράλης
ὁ γραμματεὺς Α. Χαρετλάκης.

καλῶμεν, ἡ Δεῖα δίκη νὰ μὴν ἀφήσῃ ἀλιμωγῆλους τοὺς τοιοῦτους διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις των. Ἡμεῖς δὲ συνηγμένοι ἐνταῦθα ἀπὸ τὰ χωρία μας, μαθόντες ἀπὸ τὴν τοιοῦτην μας τὸν πικρὸν θάνατον τοῦ προστάτου μας, ἐνομίσαμεν χρέος μας νὰ ἐξηγηθῶμεν ὅσα ἡ παρούσα μας διαλαμβάνει μετὰ τῶν λοιπῶν συμπολιτῶν μας.

Ἵποσημειούμεθα μὲ τὴν ἀνῆκον σέβας.

Ἐν Βερολίῳ, τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ προκριτοδημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Βοστίτης. Μ. Θεοδώρου, Δ. Ἰωάννου, Π. Χαραλάμπους, Σ. Γεωργίου, Δ. Γιανναγιώτου, Ι. Ἀθανασίου, Ι. Καρακατσάνης, Ι. Κανάτου, Κ. Δήμου, Χ. Ν. Καλαβρυτινόπουλος, Χ. Μελετιόπουλος, Σ. Ἰωάννου, Α. Ἀλεξανδρόπουλος, Ι. Χαραλάμπης, Ν. Χαραλάμπης, Κ. Στεριόπουλος, Κ. Ἰωάννου, Α. Κομπογιαννίκος, Χ. Ξείδης, Π. Ἰερεὺς καὶ ἀρχιπρεσβύτερος, Α. Ἰερεὺς, Χ. Ἱερομόναχος, Σ. Ἱερ. Σακελλάριος, Ι. Μεντζέλου, Α. Ἀσημακόπουλος, Α. Ρίκος Λάμπας, Κ. Ν. Σκαλιτζᾶς, Κ. Λάμπας, Α. Δημητρίου, Ρ. Ἀλεξανδρόπουλος, Ι. Μπακᾶλης, Ι. Ἀναγνωστόπουλος, Π. Ἀναστασόπουλος, Κ. Ἀλεξανδρόπουλος, Ν. Τερζής, Κ. Χαλμουκόπουλος, Ζ. Κουτζοβέλης, Κ. Θεοφάνους, Γ. Γκόφας, Ι. Βαμβακόπουλος, Β. Ἀνδρινόπουλος, Ν. Βέργος, Γ. Κούτας, Κ. Δημητρίου, Π. Ἡλιόπουλος, Γ. Κουδούνης, Α. Ἀλεξίου, Α. Θεοδώρου, Ι. Χ. Νικολαΐδου, Σ. Γεωργίου, Ι. Κυριακόπουλος, Γ. Κερτεζιτόπουλος, Π. Γιαννακόπουλος, Γ. Περιβολάρης, Γ. Γαλανόπουλος, Π. Χαλικιάς, Η. Σπυρόπουλος, Π. Κλειδιόπουλος, Γ. Περετᾶς, Δ. Εἰγγυλόπουλος, Α. Μουνίκης Δημογ. Ἀρχόδας, Στ. Σταμόπλος Δημογ. Παντελεήμονος, Μ. Ματζότας Δημογ. Μουρλῶν, Α. Ἀντωνόπουλος Δημογ. κάτω Τεμένης. Οἱ Δημογέροντες τῆς Κωμοπόλεως Διακοπτοῦ, Κ. Ἀθανασίου, Α. Χρυσανθόπουλος. Ν. Ζορζόπουλος, Α. Ἱερ. Οἰκονόμ. Δημογ. Ζευγολατίου κτλ. Παπα-Ευστάθιος Δημογ. Πύργου, Εὐ. Λαμπανάστης Δημογ. Κουνινᾶς, Κ. Παπαδόπουλος Δημογ. Γεληνίου, Θ. Μπιλάκος Δημογ. Πτέρης, Α. Πολυδώρου Δημογ. Κάκοχωρίου, Γ. Δ. Δημογ. Μαμουσίας, Α. Τζανσόπουλος Δημογ. Λόγκου, Εὐ. Ἀγγελόπουλος Δημογ. Παρασκευῆς, Π. Ἡλίας Δημογ. Γληγόρη, Ι. Καρβέλας Δημογ. Μαυρικίου, Α. Σταθόπουλος Δημογ. Πυροβίτης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον καὶ τὸ αὐτοθέλητον τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ὑπογραφῶν.

Ἡ Δημογεροντία, Μ. Θεοδώρου, Δ. Ἰωάννου, Π. Χαραλάμπης.

(Ἡ ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὸ Παράρτημα.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Λονδίνου, 10 Σεπτεμβρίου. — Ὁ ἐνταῦθα Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δὸν Μιχουέλου ἀναχωρεῖ τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν Λισαβώνα. Ἀπέρχεται δὲ πολλὰ δυσχερεστῆμενος διὰ τὴν προσπάθειαν, τὴν ὁποίαν δείχνει ἡ Ἀγγλία σύμφωνα μετὰ τὴν Γαλλίαν εἰς τὰς ἐναντίον τοῦ Δὸν Μιχουέλου ἐπιχειρήσεις τοῦ Δὸν Πέτρου.

Λέγεται ἀπὸ ἀξιοπίστους ἀνθρώπους καὶ ὅτι οἱ Ἀγγλαμε-

ρικανοὶ προσφέρουν εἰς τὸν Δὸν Μιχουέλου πολεμικὰ πλοῖα διὰ νὰ κινηθῇ κατὰ τοῦ Δὸν Πέτρου.

Ὁ παρα τῇ Αὐλῇ τοῦ Λονδίνου ὑπουργὸς τῆς Ἰσπανίας εἰδοποίησε πάλιν ἀρτίως τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν ὅτι, ἐὰν ἡ Ἀγγλία ἢ ἡ Γαλλία στείλῃ στρατεύματα εἰς τὴν Πορτογαλίαν, ἡ Ἰσπανία ἔχει 50,000 στρατὸν ἑτοιμον διὰ νὰ στείλῃ εἰς ἐπικουρίαν τοῦ Δὸν Μιχουέλου.

— Ἐν τῇ χθεςινῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν Κοινῶν Συνεδρίου ἐψηφίσθη τὸ περὶ μεταρρυθμίσεως προβούλευμα. Εἰσήχθη δὲ παρὰ τοῦ Κυρίου Ρούσσελ καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ τῶν Λόρδων Συνεδρίου.

— Ἡ ἐφημερίς Σφαῖρα καὶ Περιηγητὴς περιέχει τὰ ἑξῆς. — Ἡ περὶ εἰρήνης συνθήκη μεταξὺ τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ὁλλανδίας, ὅπως συνετάχθη παρὰ τοῦ Συμβουλίου, μέλλει, ὡς λέγεται, νὰ ὑπογραφῇ τὴν 28 Σεπτεμβρίου. Τὸ Λουξεμβούργον, λέγεται, θέλει ἀνήκει εἰς τὸ Βέλγιον, αἱ δὲ ἀποζημιώσεις αἱ ἀντ' αὐτοῦ ζητούμεναι παρὰ τῆς Ὁλλανδίας θέλουν προσδιορισθῇ παρὰ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Πρωσίας. Τὸ Γερμανικὸν Συνέδριον συνήνεσεν εἰς τὸν συμβιβασμὸν τοῦτον. Τὰ δὲ ἐν τῷ Βελγίῳ διακείμενα Γαλλικὰ στρατεύματα πρέπει ν' ἀρχίσωσι ν' ἀναχωρῶσι, καὶ εἰς τὴν 18 τοῦ παρόντος πρέπει νὰ εὐκαιρῶσιν ὁλοτελῶς τὸν τόπον.

Ἡ τοῦ Βερολίνου Ἐφημερίς δημοσιεύει τὰς ἑξῆς εἰδήσεις ἐκ τῶν συνόρων τῆς Πολλωνίας, ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου. — Τὸ Πολλωνικὸν στράτευμα τὸ διὰ τῆς Πράγης ἀναχωρῆσαν εἶναι ἀκόμη εἰς τὴν Μοδλίνον καὶ τὰ περίε. Εἰς τὴν πόλιν ταύτην εὐρίσκοντο καταρχὰς τινὲς τῶν γερουσταστῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων, καθὼς καὶ διάφοροι τῶν ἐφημεριδογράφων καὶ ἐκ τῆς ἐταιρίας πολλοὶ, ὅλοι ὅμως ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν καὶ εἶναι κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν Ζακρούζινον. Τὸ Πολλωνικὸν στράτευμα, τὸ ὁποῖον ἀπεποιήθη μέχρι τῆς ὥρας τοῦ νῦν ὑπάρχει εἰς τὸ Πλότσκον κατὰ τὰς ὁποίας ἔλαβε διαταγὰς, φαίνεται ὅτι θέλει νὰ στείλῃ πρεσβεῖαν εἰς τὴν Πετρούπολιν. Δὲν γίνεται λόγος μέχρι τοῦδε οὐδαμῶς περὶ ἐχθροπραξιῶν. Ὁ Ρῶσσος στρατηγὸς Βέργος ὑπάγει εἰς τὴν Μοδλίνον. Καθημέραν δὲ λειποτακτοῦν καὶ αὐτομολοῦν Πολλωνοὶ ἐκ τοῦ στρατοπέδου. Ὁ στρατηγὸς Ρωμαρῖνος ἐναντίον τῶν διαταγῶν τοῦ στρατηγοῦ Μαλαχόφκου τοῦ νῦν ἐνωθῇ μετὰ τὸ Πολλωνικὸν στράτευμα, διευθύνθη πρὸς τὴν Ζάμοσκον μετὰ τὸ σῶμά του συνιστάμενον ἐκ 16,000. Διώκεται δὲ κατὰ πόδας παρὰ τοῦ Ρώσσου στρατηγοῦ Ρώσσην. Λέγεται ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλει ἀναστῇ κατὰ τὸ Πολλωνικὸν στράτευμα κατὰ διαταγὴν τοῦ Αὐτοκράτορος, καὶ ὅτι ἡ ἐπιμέλεια αὕτη θέλει ἀνατεθῇ εἰς τὸν Ρωττενστρώχον.

Μεγίστη ἡσυχία ἐπικρατεῖ εἰς τὴν πρωτεύουσιν, καὶ αἱ Ρωσικαὶ Ἀρχαὶ φέρονται μετὰ ἄκραν μετριοφροσύνην.

Ἡ Βαρβάδα (μία τῶν Ἀντίλλων νήσων) ἔπαθε νεωστὶ μεγίστην φθορὰν ἀπὸ τινος τρομεροῦ λαίλαπα. Λογίζονται εἰς 3,000 οἱ θανατωθέντες ἐπὶ τῇ τῆς ἐσχάτης καὶ τῶν πλοίων τῶν εἰς τὸν λιμένα προσωρισμένων, τῶν ὁποίων 14 ἐρρίφθησαν εἰς τὸν αἰγιαλόν. Αἱ πλείους αἰκίαι ἐκρημνίσθησαν, καὶ οἱ δε τὰς λειπὰς κἀμυῖα δὲν ἔμεινεν ἀβλαβὴς κατὰ τὸ μαλλὸν καὶ ἥττον.

(Ὁ Μονιτωρ.)

Αριθ. 81.

Ετους ΣΤ'

Ακαδημία Αθηνών Academy of Athens

ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Ετήσια Φοίνικς 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῇ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

Ε Π Ι Σ Η Μ Α.

Άρ. 2. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὰ γενναῖα στρατεύματα τῆς Φρουρᾶς Ναυπλίου.

Αἰτνήματα εὐγνωμοσύνης καὶ μεγάλης εὐαρεστίσεως κατέχουσι τὴν Κυβέρνησιν ὑπὲρ τῆς γενναίας φρουρᾶς τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ταῦτα σήμερον ἐκφράζει διὰ τῆς παρούσης ἀξιοχρέως.

Ἡ φρόνιμος καὶ γενναία διαγωγή τῆς φρουρᾶς κατὰ τὴν κρίσιν ταύτην περίστασιν πρὸς διατήρησιν τῆς εὐταξίας ἐδικαιώσε τὴν πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅλοκληρου τοῦ ἔθνους.

Ἡ Κυβέρνησις μὲ μεγάλην τῆς εὐχαρίστησιν κοινοποιεῖ τὰ αἰσθημκτά της, προσφέροντα τὰς δικαίας εὐχαριστήσεις πρὸς πάντας τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας διὰ τὴν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους πειθαρχιαν τῶν Κυρίους ἀξιωματικών, διὰ τὴν μετὰ προθυμίας ἐκτέλεσιν τῶν διατεταγμένων πρὸς τοὺς Κυρίους ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, διὰ τὴν ἀγρυπνον προσοχὴν καὶ δραστηριότητά των καὶ πρὸς τὸν ἀνώτερον φρούραρχον Ναυπλίας Συνταγματάρχην Κύριον Α. μεῖδαν, διὰ τὸν ἐνθέρμον ζῆλον, καὶ τὰς ἀόκνους ὑπὲρ τῆς εὐταξίας προσπάθειάς του.

Ἡ Κυβέρνησις ἐλπίζει, ὅτι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς φυλάττουσα ἡ γενναία αὐτὴ φρουρά τὴν αὐτὴν τῆς διαγωγῆς γραμμὴν, θέλει δευχθῇ ἀξία καὶ πάλιν τῶν, ὧν ἀπολαυεῖ διὰ τῆς παρούσης, δικαιωμάτων ἐπαινων.

Εν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΚΑΛΟΜΕΤΡΙΑΣ.

Θ. ΚΩΔΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΙΩ. ΚΩΛΕΓΓΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 20 Ὀκτωβρίου.

Τὴν Κυριακὴν προχθὲς, 18 τοῦ μηνὸς, ἐτελέσθη ἡ κηδεῖα τῆς Α. Ε. τοῦ αοιδέμου Κυβερνήτου μὲ τὴν ἀνήκουσαν ἐκκλησιαστικὴν, πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν διακόσμησιν. Ἡ ἐπικήδειος πομπὴ ἀνεχώρησε τὴν 12 ὥραν ἀπὸ τοῦ παλατίου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγ. Γεωργίου κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν: Ἐξ σαλπικταὶ προηγούντο, ἀνὰ τρεῖς κατὰ μέτωπον ἐν ἀπόσπασμα ἱππικοῦ ἐκ δεκαοκτὼ ἱππέων, ἀνὰ τρεῖς κατὰ μέτωπον ἐν ἀπόσπασμα πυροβολικοῦ ἀπὸ εἴκοσι στρατιώτας, ἀνὰ τέσσαρας κατὰ μέτωπον ἐν ἀπόσπασμα πεζικοῦ ἀπὸ εἴκοσι στρατιώτας, ἀνὰ τέσσαρας κατὰ μέτωπον ἐξ τυμπανιστῶν, ἀνὰ τρεῖς κατὰ μέτωπον ὁ διδάσκαλος τῶν δευτέρων παιδῶν τῆς Τύρινθος, ἔχων πλησίον του τὴν σημαίαν τῆς σχολῆς· τριάκοντα ὀρφανοὶ παῖδες τῆς Τύρινθος, ἀνὰ τέσσαρας κατὰ μέτωπον ὁ διδάσκαλος τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς τοῦ Ἀργεῦς, ἔχων πλησίον του τὴν σημαίαν τῶν μαθητῶν· εἴκοσι παῖδες τῆς σχολῆς ταύτης, ἀνὰ τέσσαρας κατὰ μέτωπον ὁ διδάσκαλος τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς Ναυπλίας μὲ τὴν σημαίαν του· εἴκοσι παῖδες τῆς σχολῆς ταύτης, ἀνὰ τέσσαρας κατὰ μέτωπον ὁ ἐπιστάτης τῶν παιδῶν στρατοῦ τῆς Κεντρικῆς Πολεμικῆς Σχολῆς· δεκαεὶς παῖδες στρατοῦ τῆς σχολῆς ταύτης, ἀνὰ τέσσαρας κατὰ μέτωπον ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ, ἀνὰ τέσσαρας κατὰ μέτωπον ἡ σημαία τῆς Κυβερνήσεως μὲ τὸ σύμβολον τοῦ Φοίνικος, δεξιὰ ἡ ἐθνικὴ σημαία ἀριστερά· τρία βήματα ὀπισθεν, εἰς τὸ κέντρον τῶν αὐτῶν δυο σημαιῶν, τὸ τυμβολογὸν τῆς οἰκογενείας τῆς Α. Ε.· δύο κανόνια ἐλαφροῦ πυροβολικοῦ, πυρενόμενα κατὰ παραγωγήν εἰς δύο ἱπποὶ τῆς Α. Ε. πεθεφορεῦντες, κρατοῦμενοι ἕκαστος ἀπὸ δύο ἱπποκόμους ἐπίσης πενθοφοροῦντας, καὶ ἐπὶ κεφαλῇ αὐτῶν εἰς τὸ κέντρον ὁ ἀρχιεπισκοπὸς τῆς Α. Ε.· τὰ δεκαπεντε πε-

τοῦ πειρατεία, τὸ πλῆθος τῶν κτενηλοποιῶν, καὶ συντόμως εἰπεῖν, διὰ τῆς αἰμνήστου Αὐτοῦ Ἐξοχότητος ἐστὶν ἡ ἀσφάλεια τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας καὶ ἡσυχίας, χάριν τῶν ὁποίων ἀπελαύσαμεν καὶ τὴν προστασίαν τῶν δυτικῶν βασιλέων τῆς γῆς. "Ολα τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ μᾶς τὰ στέρησαν διὰ μιᾶς αἰμνήστοι χεῖρες τῶν Μαυρομιχαλέων, καὶ διὰ τοῦτο πᾶσα ἡλικία καὶ τάξις κρᾶζομεν ὁμοθυμῶς εἰς τὸν ὕψιστον. "Εἴη αἰώνιον τὸ ἀνάθεμα εἰς τοὺς ἐθνοκατάρτους πατροκτόνους, καὶ κατὰ τὴν εὐαγγελίαν κατάραν, τὸ αἷμα τοῦ κοινοῦ πατρὸς ἐπὶ τὰς κεφαλὰς, ἐπὶ τὰ τέκνα, καὶ ἐπὶ τὴν γενεὰν αὐτῶν, καὶ τοὺς συνωμότας αὐτῶν.

Κυβερνήται εἰς ἀχανὲς πέλαγος λύτης ἀπαρηγορήτου, ἀδικοῦμεν νὰ ἐξιστορήσωμεν ἱκανῶς καὶ κατ' ἔκτασιν τὰ πολυδύνα δυστυχήματα προερχόμενα ἀπὸ τὴν ἀνοσιούργον πράξιν τῆς δολοφονίας εἰς τὴν αἰμνήστου Αὐτοῦ Ἐξοχότητα. Διότι δὲν μᾶς ἐστέγησαν ἀπλῶς τὴν πολύτιμην ζωὴν τοῦ παρὰ πάντων τῶν ὑποφαινομένων λατρευομένου Κυβερνήτου μας, ἀλλ' ἐπρόξενον περιπλέον καθολικὸν τοῦ ἔθνους δυστύχημα, ἐθανάτωσαν ὅλας τὰς οἰκογενεὰς μας, καὶ ἀπέκτειναν πολιτικῶς καὶ ἠθικῶς ὅλον τὸν πολυπαῆ λαὸν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἰδοὺ τὰ αἶμα.

Ἡ σπουδαρχία καὶ ἰδιοτέλεια τινῶν Τσερκεδιδωμένων Φαναριωτῶν καὶ σοφιστικῶν ἀτόμων, μεταδόσασαι τὴν μίανσιν καὶ τὴν πανωλεθρίαν αὐτῶν, ὡς ἄλλη πανώλη εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπέσυρξεν καὶ τινὰς συνωμότας τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸ μέρος τῶν πρὸ ἱκανοῦ καιροῦ κατὰ δυτικὴν τῆς πολυπαθοῦς πατρίδος. Τούτου γενομένου ὑπεστήριξαν εἰς τὴν ἀνταρσίαν τοῦ Λιμενίου τὴν θεοστυγὴ οἰκογενεάν τῶν Μαυρομιχαλέων, ἐν τοσούτῳ ἐμόλυναν τὰς ψυχὰς καὶ μέρους ἱκανοῦ τῶν συναγωνιστῶν μας Ὑδραίων, ἐσύστησαν κατὰ πρῶτον τὴν λεγομένην παρ' αὐτοῖς ἐλευθεριτυσίαν, ἣτις διέφθειρε τὰ ἦθη τῶν πολιτῶν μὲ τὰ ἀδόλεσχα ἐκεῖνα καὶ βδελυρὰ φυλλάδια τοῦ πανωλετήρος Ἀπόλλωνος, διήγειραν τὸν ἐπίορκον Τσάμην Καραγατίου διὰ νὰ ταραξῶσι δι' αὐτοῦ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα, ἐγέμισαν ἀπὸ ληστὰς τὰ ὄρη τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, παρέδωκαν εἰς τὰς φλόγας τοῦ πυρὸς τὸν ἐθνικὸν στρόλον μας, κατηδάφισαν τὴν νῆσον τοῦ Πόρου καὶ Καλαμάταν, ἀποπλανήσαντες εἰς τὴν ἀνταρσίαν καὶ τὴν Σύρον, καὶ τέλος ἐξοκλήσαντες εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν τῆς ἀνοσιουργίας, ἐδολοφονήσαν οἱ ἐθνοκατάρτοι Μαυρομιχάλοι, καὶ τὸ ἀξίον προστάτην καὶ Κυβερνήτην τοῦ ἔθνους μας, τὸν ἡγαθώτατον καὶ εὐεργετικὸν πατέρα, καὶ ἤδη μᾶς ἐξέθεσαν εἰς ὅλους τοὺς κινδύνους καὶ φόβους, μὲ σιέρησιν, φεῖ! τοιούτου ἀρχηγοῦ καὶ προστάτου μας. Εἰς τοιοῦτον τρόπον οἱ συνωμόται ἀπεφάσισαν νὰ θάψωσι τὴν τεθλιμμένην πατρίδα, ἀρκούμενοι μόνον αὐτοὶ νὰ τύχωσι τοὺς φθοροποιούς τῶν σκοποῦ, καὶ μὲ τὴν δύσιν αὐτῶν δικαιωμάτων μας νὰ νέμονται ὡς ἰδιοκτησίαν τῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ χάρις τῷ ἁγίῳ Θεῷ, ὅστις, καθὼς τρεσάκις ὡς διὰ θαύματος ἔσωσε τὴν πατρίδα, οὕτως καὶ εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν ἐνευθεν εἰς τὴν Σ. Γερουσίαν τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἐκλέξῃ κατὰ τὴν κοινὴν θέλησιν μας εὐνοκλήτους καὶ ἀξίους πολίτας διὰ νὰ ἀναδεχθῶσι τὰ βαρύντατα χρέη τῆς Κυβερνήσεως.

Διὸ σεβόμενοι τὴν νόμιμον ταύτην πράξιν τῆς, ἴφου

σιούμεθα καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὴν νῦν συστήθεισαν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, εὐχαριστήεντες τὰ μέγιστα καὶ πρὸς τὴν διαδοχὴν τῆς Προεδρίας ἐνὸς ἀξιοτίμου συμβολίτου, τοῦ ὁποίου αἱ πολιτικαὶ ἀρεταὶ καὶ τὰ φιλόθρῳπα αἰσθημάτων διδουσι χρηστὰς ἐλπίδας εἰς τὰς καταπιεσμένας καρδίας μας, ὅτι ἔχομεν ἀντιπρόσωπον καὶ τοῦ αἰμνήστου ἐκείνου Κυβερνήτου μας τὸν ἐνάρετον καὶ φιλόπλονον ἀδελφόν του, ὅστις θέλει μᾶς ὁδηγήσει εἰς τὸν λιμένα τῆς εὐδαιμονίας καὶ σωτηρίας, αἰσθανόμενοι διὰ τοῦ τοιούτου μέσου ἀνακουφισμὸν τινὰ εἰς τὰς θλίψεις μας. Ναί, Σ. Ἐπιτροπὴ, τοιαῦτα φρονούντες καὶ εἰς τὴν σημερινὴν δεινὴν ταύτην περίστασιν, παρακαλοῦμεν ταπεινῶς διὰ νὰ ἐπιστηρίξῃ ὅλην τὴν πατριωτικὴν προσοχὴν τῆς, εἰς τὸ νὰ διαφυλαχθῇ ἀσφαλῶς ἡ πολύτιμος εὐταξία καὶ εἰρήνη εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς πατρίδος μας, κατ' ἐξοχὴν δὲ νὰ δώσῃ αἰσιον τέλος εἰς τὸ ὁποῖον ἤρχισε κοινωφελεστερον σχέδιον ὁ χρηστὸς πατήρ τοῦ ἔθνους, τῶν δὲ μισαιφύλων καὶ συνωμῶτων ὅσον τάχιστα ἐπιθυμοῦμεν τὴν παρὰ τῶν νόμων δικαίαν ἐκδίκησιν πρὸς σὺνφρονισμὸν τῶν ἀγαρίστων καὶ κακοδούλων.

Τολμῶμεν νὰ ἐπισυνάψωμεν καὶ τὴν ἀκόλουθον αἰτησίαν μας, ἣτις εἶναι, ἴφου ἡ παροῦσά μας καταχωρισθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, νὰ πεμφθῇ συγχρόνως καὶ ἀντίγραφον αὐτῆς πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρέσβεις, διὰ νὰ πληροφρήσωσι τοὺς Σ. Μονάρχας τῶν καὶ ὑπερασπιστὰς τῆς Ἑλλάδος, ὅποια εἶναι τὰ αἰσθημάτά μας πρὸς τὴν Σ. Κυβερνήσιν καὶ τὰς ὑπαλλήλους ἀρχάς τῆς, καὶ ὅποιοι ἐδείχθησαν οἱ κατάρτοι πατροκτόνοι εἰς τὸν Τριεσάστον καὶ αἰμνήστον Κυβερνήτην καὶ προτλάτην μας μετὰ τῶν συνωμῶτων καὶ ὁμοφρονούντων, καὶ ὅποια τὰ κακουργήματα, τὰ ὅποια μετέρχονται διὰ νὰ θάψωσι τὴν φυσικὴν καὶ πολιτικὴν ὑπαρξίν τῆς πολυδύνου πατρίδος μας, καὶ τὸ χείροιστον, ἀγανακτοῦμε, διότι ἂν δικαιοῦματός ἐπεμβαίνουσι εἰς τὰ κατ' αὐτὴν καὶ ἄνθρωποι ἀλλοδαπεῖς κινούμενοι μὲ σκοπὸν νὰ ἐπιλύχωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅσον ὑπερήθησαν ἀλλαχόθεν.

Ἡ διακοίνωσις τῶν ἀληθινῶν αὐτῶν αἰσθημάτων μας πληροφροῦσα τὴν αὐτοαλήθειαν τοῦ Σ. Μονάρχας καὶ ὑεργείας τῆς πατρίδος, ἐλπίζοντες παρακαλοῦμεν ταπεινῶς, διὰ νὰ ἐπιδαφιλεύσῃ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν δεινὴν περίστασιν τὰ φιλόθρῳπα ἐλέη τῶν, καὶ νὰ ἀποφασίσῃ τὴν λύχην τῆς. Δὲν ἀμφισβᾶλλομεν οὐδὲν αὐτὴ θέλει εἶναι σύμφωνος μὲ τὰς ἐλπίδας μας καὶ τὰς προλαβούσας ἀγχιθεργίας τῶν πρὸς λαὸν τεθλιμμένων, ἥδη διὰ τὴν σπληντικὴν τοῦ προτλάτου τοῦ, καὶ εὐγνώμονα διαπαίτος εἰς τὰς εὐεργεσίας τῶν.

Ἐν τούτοις οἱ νόμιμοι πληρεξούσιοί μας μεταβαίνοντες ἤδη εἰς τὸ χρέος τῶν, ἐπεφροσύνησαν νὰ ρατίσωσι καὶ μὲ τὰ ἀπὸ μέρους ἡμῶν πικρὰ καὶ φλογώδη δάκρυα τὸ σεβάσμιον λείψανον τῆς σπουδῆς τοῦ Αὐτοῦ Ἐξοχότητος, καὶ νὰ ἐξηγήσωσι καὶ προφορικῶς τὴν εὐπείθειαν καὶ ὑπακοήν μας πρὸς τὴν ἰφιστάμεν εἰς τὴν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, καὶ τὴν ἀγαπᾶμεν μας ἐνείκον τὸν κακίστον καὶ ἀπολεμὸν τὸν πολυειδῆ τὸν πατρίδα, καὶ ὡς ἀνταρτὴν τὴν δικαιοσύνην τοῦ ἔθνους, κρίνοντες καὶ ἀνακρίνοντες τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεώς μας. Ἐλπίζομεν δὲ καὶ παρα-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 81 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1881.

ΑΝΑΦΟΡΑΙ.

Βθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν
ἀναφορῶν.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀξιωματικοὶ τοῦ τυπικῆ ἱππικῆ.

Ἀφ' ἡμετέρας πικρῶς τὸν θάνατον τῆ ἀοιδίμου
ἐφημέριας, τὸν ὅποιον ἀφ' ἡμετέρας φρικτὸν ἀνσι-
νημα ἀπὸ τῆν ἀλάπην τῆ λαῶν, ὑπερμένον αὐτὸν
τὸν μέλυσαν εὐδαιμονίαν, τὴν ὅποιαν ὑπέχε-
το διατήρησις τῆς ζωῆς τε, νομίζομεν χρέας μας νὰ
ἐκφράσωμεν ἐπομένως τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ἀφοσί-
ωσιν, τὰς ὅποιαις μᾶς ὑπαγορεύει ἡ τιμὴ, ὁδηγὸς
ἀπρόσβλητος ἐκάστου κρατικῆς, ἀξίει νὰ διαπρέψῃ
τὴν τάξιν τῶν ὑπερασπιστῶν καὶ σωτῆρων τῆς πα-
τρίδος.

Ὡς ἐδόξαμεν, Κύριοι, δῶγματα τῶν αἰδημάτων,
ὅποια μᾶς ἐμψυχόνεν, καὶ τὸν ζῆλον, ὃν ἔχομεν
ἐπὶ διατήρησιν τῆς εὐδαιμονίας καὶ εὐτυχίας τῆς
πατρίδος μας. Γνωρίζοντες τὰς περιστάσεις, εἰς τὰς
ἡμετέρας ἐλπίσμεθα, δὲν θέλομεν λείπει ἀπὸ τῆς
ἐλπίδος ζῆλον, σθερότητα καὶ ὑπακοήν εἰς
ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν σας. Ἐχομεν πεποίθη-
σιν ὅτι ὅσοι ἐντες θέλετε μᾶς διατάττει, ὅπως ἐκρί-
ναι, διὰ καὶ δουλεύωμεν καὶ φυλάττωμεν τὴν γενι-
κὴν εὐταξίαν. Συγχωρήσεται μᾶς τὰς εὐχάς, ὅπως
ἐκφράσωμεν, ὥστε νὰ μὴ ἐμπιδοῖ τὸ ἔργον τῆς ἀνα-
στήσεώς μας ἐξ ἑνὸς συμβάντος, τὸ ὅποιον ἀπορ-
ρίπτει τὸ αἶχος καὶ τὸ ὄνειδος εἰς μίαν φθόκταν μι-
κροδολοφόνων, τὰς ἀπειὲς κάθε εὐαίδητος ἀνθρω-
πὸς ἐλπίει μὲ φρίκην, καὶ τὰς ὅποιαις ἐλπίζομεν, ὅτι
ἡ ἱστορία, ἔτε καὶ οἱ σύγχρονοι φίλοι τῆς Ἑλλά-
δος θέλουν μᾶς ἀδικήσει, θεωρῶντες τὰς δολοφo-
νίας Ἑλλήνων.

Τέτοιο τὸ δυστυχὲς ἔδαφος. Θέατρον τῶν σκληρο-
πολέμων, μόνον ἀρχίζε νὰ ἀναπνέῃ ὑπὸ τὴν
ἐλπίδι νομίμου καὶ ἐναρέτου Κυβερνήσεως, μόνον ἐδε-
κλήσαντο αἱ πληγαί τε, ἰδὲ πάλιν ἐπανέρχεται
τὸ καὶ τῆς ἀδύσεως. Σὺς μόνον δύνασθε νὰ

τὸ σώσετε. Ἡ ὁδὸς σας ἐδείχθη ἀπὸ ἐκείνων, διὰ τὴν
ὅποιον δὲν θέλομεν ποτὲ θρηνηθῆσθαι ἀρετὰ.
Ὁ νεκρὸς τε ὡς ὑποστηρίξῃ τὴν γενναίότητά σας,
ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἡ ἐλπίς ὡς ἀναγεννήσῃ τὴν ἐμπιστο-
σύνην εἰς τὰς ψυχὰς μας, καὶ ἡ εὐλογία τῆς Ἑλληνικῆς
ἐρῆς λαῶν ὡς εἶναι τὸ βραβεῖον τῶν ἰδρώτων σας,
καθὼς τὰ δάκρυα εἶναι ἡ καυτερότερη τῶν προσ-
φορῶν, ὅπως ἐδυνήθημεν νὰ ἀναδείξωμεν ἐπὶ τῆς βα-
μῆ τῆς εὐγνωμοσύνης ἐν ὀνόματι τῆς ἀξίας Κυβε-
ρήσεως I. A. Καποδίστριας.

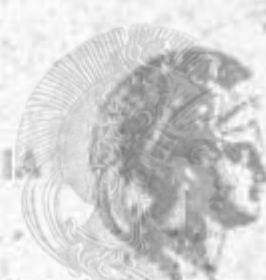
Δ. Καλέργης συνταγματάρχης καὶ ἀνώτερος Διοι-
κητῆς, Μάκρας Ἰλαρχος, Παππαδάκης καταλυμα-
τίας, Μπελῖνος λοχαγός, Εὐστάθιος Νικολάου, Δωρί-
ας, Τίτος ἰατρός, Αἰμύλιος, Τερναδίτης λοχαγός, Ζυ-
σίνης, Θαλασσινός, Καλαγερόπουλος ὑπολοχαγός,
Πηνιός, Θεοχάρης, Βυρόσκη, Γκενερέλ, Σκληρός, Ρά-
λης Ἀνθυπολοχαγός, Παπαγγόλης, Κωνσταντῖνος,
Διμέρης, Πρωτόποπος, κόκκινος, Παπαδάκης, Δα-
νάπουλος, Ζητινιώτης, Σῆττος, Ἀγγελῆς, Τρικελῆς.

Ἀναφορὰ τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Τυπικῆς
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ὁδὸς, τὴν ὅποιαν ἡσθάνθη ἡ καρδιά μας, ὅταν
ἐπληροφωρήθημεν τὴν ἀνόσιον δολοφονίαν τῆς ἀοιδίμου
πατρός τῶν Ἑλλήνων, τὴν ὅποιαν χεῖρες μισοφόνων
διέπραξαν, ὑπερβαίνει πᾶσαν ἐκφρασιν. Κεκοιμή-
τες ἀπὸ πολυχρονίας καὶ πολυδακρύτους ὑπὲρ τῆς
ἐλευθερίας κόπες μόνον ἀρχίσσαμεν διὰ τῶν ἀγώ-
νων τῆς ἀειμνήσεως μεγαλοφυῶς τέτε ἀνδρός, καὶ βαδί-
ζομεν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐτυχίας, ὅταν ἀνόσιτοι ἐ-
πίδοι τῆς πολυτιμωτάτης τῆς Ἑλλάδος θησαυροῦ
ἐκοψαν τὸ νῆμα τῆς ἱερᾶς ζωῆς τῆς Α. Ε. καὶ ἐπέ-
ρευσαν τὴν πηγὴν τῆς εὐδαιμονίας τῆς Ἑθνῆς.

ὑπεραγανακτῶμεν δικαίως κατὰ τῶν αὐτεργῶν
τῆς ἀθεμίτης τέτε ἀνοσιεργήματος καὶ μεγάλης δυ-
συχίματος τῆς Ἑλλάδος ἀναλογιζόμενοι τὰς τρι-
κυμίας, αἵτινες ἐπερικύκλωσαν τὸ πρὶν λαμπρὸν
αὐτῆς μέλλον.

Εἰς τοιαύτας ἀξιοθρηνητὰς καὶ δεινὰς τῆς πα-
τρίδος περιστάσεις οἱ ὑποφαινόμενοι καὶ τὸ παρ' αὐτῶν
ὁδηγόμενον τάγμα, συμφρονήσαντες καὶ στοχαζό-

τῶ πολυδαίδαλῳ ἔθνει. Βιά τῷτο μὲ δάκρυα
 τῶ οὐρανόθεν πικρότατα. Βιά ἐνώπιον τῆς
 ἡμετέρας ἀνθρωπίνης δικαιοσύνης. “Τὸ αἶμαί, ναί,
 ἱερὸν αἶμα τῶ εὐεργετικῷ πατρὸς
 σωτήρος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς
 αἰσ. τῶν Μαυρομιχαλέων καὶ τῶν
 ὁμοτῶν.” Ἡ ἐθνικατάρατος κακίνοια, ἡ χα-
 λή, τῆς ἀγύρας, τυχονόκτας καὶ σο-
 φίας, τῆς ταραχοπνίξης, ἡ διεφθαρμένη συμμορία τῶν
 ἀνετιγνίστων τρεκαδιδαγμένων, ἡ φαναριωτική πρὸ πάν-
 τος ἀλλοτρίωσις, τὸ μίαισμα καὶ ἡ πανωλεθρία ὅλης τῆς
 ἀντιθέσεως, δὲν ἠρκέσθησαν εἰς ὅσας ἐπέφερον πρότινος
 ἐπὶ ἐσωτερικαῖς ταραχαῖς καὶ αἰδαντικαῖς ζημίαις
 αἰ μὴν τὴν ἐκδοσιν τῶν σπασαρχικῶν καὶ τυραν-
 νικῶν σκοπῶν τῶν ἀφ’ ἧς ἐμψύχωσαν τὴν κακὴν γον-
 ῆν τῶν Μαυρομιχαλιδῶν εἰς τὴν ταραχήν τῶ
 ἡμετέρου ἐν τῷ μέσῳ βαθυτάτης εἰρήνης· ἀφ’ ἧς ἐ-
 λυγνάν τὸν νῦν ἐνὸς μέρους τῶν συναγωνιστῶν μας
 Ἰσραῖλιν, καὶ τὸ κατέφερον εἰς τῶν ἐμπόλεμον ἐναν-
 τὶ τῶν Φιλησυχῶν συμπολιτῶν τῶν ἀφ’ ἧς κατε-
 πύδθησαν τὴν ἱερότητα τῆς ἐλευθεροτυπίας, πα-
 ράτααντες τὴν ἀσεμνον καὶ αἰχρολόγον ἐφημερίδα,
 ἐπὶ πικρῇ τῆς δημοσίας τάξεως· ἀφ’ ἧς διήγειρον
 τὴν ἀξιοκατάκριτον ἐπιτοκίαν τῆς στρατιωτικῆς
 τῆς τὸν ἐξεθνημένον Τσάμην κατὰ τὴν Ἀνατολι-
 κὴν Στερεάν, καὶ ληστρικὰς τινὰς πράξεις κατὰ τὰ ὄρη
 τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδας· ἀφ’ ἧς ἀπετέφρωσαν τὸν
 ἡμετέρον πόλεμον, τὴν ἡμίσειαν δύναμιν τῆς πατρίδος·
 ἀπώσαν τὸν Πόντον, ἐπέφεραν τὴν λεηλασίαν τῆς
 ἡμετέρας μὲ τὴν τελευταίαν ἀπροσδόκητον τύ-
 χης, καὶ ἐβίασαν εἰς τὸ πνεῦμά τῆς ἀδυνατίης
 τῆς τῆς Αἰγαίης, ἐπώρθησαν καὶ εἰς τὸν
 ἡμετέρον βαθμὸν τῆς ἀνοσιεργίας καὶ τῆς παγκοίνης
 ἀπιστίας, θανατώσαντες τὸν ἀγαπητότατον καὶ
 ἡμετέρον ἀντικράτην ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα τῶ ἔθνους,
 τὸν ἄξιον Κυβερνήτην μας, κατορθώσαντας
 τὴν πλεονεξία εἰρηνικῶν μέτρων τὴν φανομένην εἰς
 τὴν φρόνιμον κόσμον ἐσωτερικὴν εὐταξίαν, ἐνῶ
 ἀντιτίθετο ἡ Ἑλλάς διὰ διπλωματικὰς σο-
 φίας ἀνεπίδεκτος ἡσυχίας καὶ Ἑλληνικῆς Κυ-
 βερνήτης, τὸν ἄξιον Κυβερνήτην μας, εἰς τὸν μέγαν
 τὸν ὅποιον χρεωθεῖται ἡ ἐξολόθρευσις τῆς ἐπονει-
 τυαρχείας, ὁ ἀφανισμὸς τῶν κινδυνολογῶν, ἡ
 τῆς συμπεφυμένῃ στρατιωτικῇ, ἡ διακρίψου-
 σι πολιτικῇ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἠθικὴν τῶ
 ἡμετέρου τελευταία ἐλευθέρωσις τῆς στρατείας ἀπὸ τῶν
 τῶν μέχρι τῶ Μακρυνόρους, ἡ ἐμψύχωσις
 τῆς ἐργασίας, ἡ περιθαλψὶς ἀπείρων δυσυχῶν, καὶ
 τῆς βδελυρῆς συστήματος τῶν κατ’ ἐπαρ-

χίας τιμαριωτῶν, τὸν ἄξιον Κυβερνήτην μας, ὅς τις
 ἐπραγματοποιήσῃ πασιφανῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν
 ὁποῖαν ἀπῆλαυε δικαίως δόξαν εἰς τ’ ἄλλα Κράτη,
 συστήτας διὰ τῶ ἐξόχῃ πνεύματος καὶ τῆς διπλωματι-
 κῆς δοκιμότητος τῶ τὴν ἐσωτερικὴν τιμὴν καὶ τὴν
 ἐξωτερικὴν ὑπόληψιν τῶ ἔθνους. “Ὅλοι οὗτοι οἱ συνω-
 μόται, οἱ ἔχοντες κληρονομίαν τῶν πράξεων τῶν τῶν
 ἀναξενναγμῶν καὶ τὴν κατάραν τῆς πατρίδος, ἐπο-
 χάσθησαν ὅτι δύνανται νὰ τελεσφορήσωσιν εἰς τῶ
 ἀνέκαθεν ὀλεθρὴς σκοπὸς τῶν, φέροντες διὰ τῆς
 μιαιφονίας τὴν παραλυσίαν καὶ ἀναρχίαν τῶ ἐσωτε-
 ρικῇ, καὶ ἀρπάζοντες ἔτι τὰς ἡνίας τῶν πραγ-
 μάτων. Δόξα ὅμως καὶ τιμὴ εἰς τὸν πατριωτισμὸν
 καὶ τὴν πίσιν τῆς Γερουσίας τῆς Ἑλλάδος! ἡσπά-
 δημεν τὴν ἐπίσημον πράξιν τῆς περὶ τῆς ἐγκαιρῆς
 συστάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπα-
 νῆμεν τὴν ὠρίμον σκέψιν τῆς ὡς πρὸς τὴν διαδοχὴν
 τῆς προεδρίας εἰς συμπολίτην διαπρέποντα μεταξὺ
 τῶ ἔθνους διὰ τὰ ὑγιᾶ ἀιδήματα, καὶ τὸν ὑγιᾶ νῦν
 εἰς συμπολίτην ἀπαρηγόρητον μὲν διὰ τὴν πρόωρον
 τέρησιν ἐνὸς ἀδελφοῦ τῶ πατρὸς τῶ ἔθνους, ἀλλ’ ἀ-
 γαπῶντα τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἔτοιμον νὰ δεχθῇ ὑπὲρ αὐ-
 τῆς τὰ ὑψηλὰ βάρη, ὅσα ὑπέφερον ἡμερόνυκτα ὁ
 ἀθάνατος εἰς τὴν ἱστορίαν Κυβερνήτης. Παρηγορέ-
 μενοι οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς Ἐπαρχίας Λα-
 κεδάιμονος ἀπ’ αὐτὴν τὴν πράξιν, προθυμῶνται κα-
 τὰ χρέος ἀπαραίτητον νὰ βεβαιώσωσιν τὴν εὐκρινῆ
 εὐπειθείαν τῶν. Ἄν καὶ δὲν ἐμπορῶμεν νὰ ἀμφιβάλλ-
 ῶμεν εἰς τὰς σωτηριώδεις ἐργασίας τῆς Διοικητι-
 κῆς Ἐπιτροπῆς, τολμῶμεν μὲ ὅλον τῷτο νὰ παρακα-
 λέσωμεν θερμῶς τὴν ἐξαιρετὸν προσοχήν τῆς ὡς πρὸς
 τὴν εὐταξίαν καὶ εἰρήνην, τὸ ἐπιθυμητότερον ἀντι-
 κείμενον ὅλου τῶ ἔθνους, νὰ μὴν ἀφήσῃ ἀτελεῖς τὸ
 ὅποιον ἤρχισε σωτήριοι σχέδιον ὁ μέγας νῦν τῶ ἀοι-
 δὶμος Κυβερνήτης, εὐδὲ νὰ ἀφήσῃ ἀτιμωρήτως, τῶς
 μιαιφόνους, καὶ ὅλους τῶς συνωμώτας. Περιπλεῖν νὰ
 λάβῃ πρόνοιαν πληροφορῶσα διὰ τῶν Κυρίων Ἀντι-
 πρέσβων τῶς Σεβαστῆς ὑπερασπιστῆς τῆς δυσυχῆς
 Ἑλλάδος τὸ μέγα δυσύχημα τῆς μιαιφονίας, καὶ τὴν
 ἐχάτην κακουργίαν ἐναντίον τῆς κοινῆς ἡσυχίας,
 ὅλων ἐκείνων, ὅσοι συντρέχουσι ἰπλαγίως καὶ ἀπ’
 εὐθείας τὸν ὀλεθρον τῆς πατρίδος, ἢ τὸν θάνατον τῆς
 πολιτικῆς ὑπάρξεώς της, ἐν ᾧ οἱ τοιοῦτοι δὲν ἔχον
 κανὲν δίκαιον παρεμβάσεως εἰς τὰ πράγματα μας,
 ἐν ᾧ δὲν τῶς κατέστησε κανεὶς Δικαστῆς, τὸσον μά-
 λιστα μερολήπτως μεταξὺ τῆς ὁμολογῆμένης ἀφ’
 ὅλου τῶ ἔθνους Κυβερνήσεώς μας, καὶ τῶν ὀλίγων κα-
 κουργῶν. Ἄς σέβωνται καὶ τὰς πολυδαίδους ἐργασίας
 τῆς Φιλανθρωπίας τῶν ὑψηλῶν στρατιωτικῶν καὶ

ράσμα της Α. Ε. πρώτης τάξεως τῶν διαφόρων Δυνάμεων, κρατούμενα ἀπὸ στρατηγοὺς, καὶ ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, πορευομένους τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου, ἀνὰ τρεῖς βήματα, συνωδευμένους ἕκαστον ἀπὸ δύο ἄλλους ἀξιωματικούς· ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων κάθε δύο παραστήμων μία ἀπρη λαμπρὰς φερομένη ἀπὸ ὑπαξιωματικού· ἔξωθεν τῶν λαμπρῶν ἐκλείον τὰ παράσημα οἱ Εὐελπίδαι καὶ οἱ Ἀκόλουθοι· πῶντε ἐσταυρωμένοι πενθειμοῦντες κατὰ παραγωγὴν, ἔχοντες κατὰ πλευρὰν φανάρια φερόμενα ἀπὸ ὑπαξιωματικούς· κατὰ πλευρὰν δὲ αὐτῶν λαμπάδες μαῦραι φερόμεναι ἀπὸ ὑπαξιωματικούς· τέσσαρες ψάλται ἀνὰ δύο· τριάκοντα κρηὶ, μὲ τοὺς διακόνους, ἀνὰ τέσσαρας, πενθοφοροῦντες μὲ στρατικὴν στολὴν· δύο ἀρχιμανδρίται, εἰς γραμμὴν ἐπίσης· δύο διάκονοι μὲ δύο πατερίτσας ἀρχιερέων, ὁμοίως· δύο ἀρχιερεῖς· ὁμοίως ἕτεροι δύο διάκονοι μὲ πατερίτσας, πενθοφοροῦντες· δύο ἕτεροι ἀρχιερεῖς. Ἐνταῦθα ἐφέρετο ὁ νεκρὸς τῆς Α. Ε. ἀπὸ ἐξ Ταγματάρχας καὶ περιεστοιχίζετο ἀπὸ ὅλον τὸ σῶμα τῆς Γερουσίας· εἰς τὸ πλάγιον τοῦ νεκροῦ ἀριστερόθεν παρευρίσκετο εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ὁ Πνευματικὸς τῆς Α. Ε., καὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων οἱ οἰκιακοὶ του, κατὰ πλευρὰν δὲ τοῦ νεκροῦ καὶ ἔξωθεν Εὐελπίδαι τινές· ὅπισθεν τοῦ νεκροῦ καὶ ἀμέτῳς ἠκολούθουν ὁ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας ἔχων ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων τὰ δύο Μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς· οἱ Κύριοι Ἀντιπρέσβεις, Πρόξενοι, καὶ Ναύαρχοι τῶν Συμμάχων Δυνάμεων μετὰ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν ἀξιωματικῶν· οἱ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως, τὰ Μέλη τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, ὁ Γενικὸς Ταμίης τῆς Ἑλλάδος, τὰ Μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ καὶ Λογιστικοῦ Συμβουλίου, τὰ τοῦ Ἀνωτάτου Κριτηρίου καὶ τὰ τῶν Ἐκκλησιῶν· ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ τακτικοῦ μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῶν ἐπιτελῶν καὶ λοιποὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς τῶν ἐπιτελῶν· ὁ Διοικητὴς Ναυπλίας μὲ τὸν ἀνώτερον Φρούραρχον Ναυπλίας καὶ μὲ τοὺς διαφόρους ἀξιωματικούς τῶν ἐπιτελῶν· τὰ Μέλη διαφόρων Κριτηρίων, οἱ Πάρεδροι τῶν Γραμματειῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γερουσίας· οἱ Δημογέροντες Ναυπλίας μὲ τοὺς προκριτοτέρους πολίτας· οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως καὶ αἱ λοιπαὶ τοπικαὶ Ἀρχαί· οἱ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας ἀξιωματικοὶ τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης. Ἐν ἀπόσπασμα πεζικοῦ ἀπὸ εἴκοσι στρατιώτας, καὶ ἐν ἑτέρῳ ἱππικοῦ ἀπὸ δώδεκα ἐκλείον τὴν ἐκφορὰν, τὸ μὲν ἀνὰ τέσσαρας, τὸ δὲ ἀνὰ τρεῖς. Ὅλη ἡ ἐκφορὰ συνωδεύετο ἀπὸ μίαν γραμμὴν στρατιωτῶν ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν.

Ἡ συνοδία περιῆλθε μέγα μέρος τῆς πόλεως· ὅλοι δὲ αἱ οἰκίαι αἱ παρὰ τὴν ὁδὸν κείμεναι, δι' ἧς ἐπέρασεν, ἐπενθοστόλουν. Πλῆθος λαοῦ ἠκολούθουν αὐτήν, καὶ πλῆθος γυναικῶν καὶ παιδῶν προέκυπτον ἀπὸ τὰ παρθυρα καὶ τοὺς ἐξώστας. Μόλις ἐκίνησεν ἡ ἐπικήδειος πομπὴ ἀπὸ τὸ παλάτιον τῆς Κυβερνήσεως, καὶ πανταχόθεν ἤρχισαν ν' ἀκούωνται κλαυθμοὶ καὶ κοπετοί. Δὲν εἶναι κἀνεῖς, τοῦ ὁποῦ ἡ καρδία, ὅσον ἀτεγκτος καὶ ἂν εἶναι, δὲν ἤθελε συντριβῇ ἀπὸ τοῦ οἰκτρότατον τοῦτο θέαμα. Ὅπου ἔφθανεν ὁ νεκρὸς τοῦ αὐτιδίου Κυβερνήτου, μὲ δακρυὰ καὶ ὀλοθυμὸς ὑπεδέχετο, θρηνούντων καὶ ἀναβοώντων τὸν πατέρα! τὴν ἐλπίδα· Συντέμνοντες δὲ τὸν λόγον, πρέπει νὰ ὁμολογή-

σωμεν, χωρὶς νὰ μεταχειρισθῶμεν κἀμμίαν ὑπερβολὴν, ὅτι εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ περιγράψῃ τις τὴν βυθίαν θλίψιν, ἣτις κατεκυρίευσεν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Εἰς τὰ μέσον τοῦ μέλανα περιβέβλημένου ναοῦ εἶχε κατασκευασθῇ θῆμα μὲ λαμπρὸν καταπέτασμα φέρον τὰ διάφορα συμβολικὰ σημεῖα τῆς οἰκογενείας τοῦ αὐτιδίου Κυβερνήτου. Ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἐτέθη ἡ νεκροφόρος λάρναξ πλουσίως κατακεκοσμημένη, καὶ ὑελοσκεπὴς ἄνωθεν, ὥστε νὰ διαφαίνεται ἐνθὸν τὸ λείψανον. Κύκλω δ' ἐπὶ τῆς πρώτης βυθίδος τοῦ θήματος ἐβάλλθησαν κατὰ σειρὰν τὰ διάφορα παράσημα τῆς Α. Ε., καὶ ἐκατέρωθεν ἦσαν στημένα τὰ σύμβολα, τό τε ἐθνικὸν, καὶ τὸ τῆς οἰκογενείας τοῦ μακαρίου. Καὶ παρὰ μὲν τὴν λάρνακα περίστατο καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς νεκρώσιμου ἀκολουθίας μία σειρὰ Γερουσιαστῶν καὶ ἑτέρα ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, ἔμπροσθεν δὲ ἐν ἡμικυκλίῳ, τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν Γραμματέων τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὸ διπλωματικὸν σῶμα μετὰ τῶν διαφόρων ἀξιωματικῶν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Ψαλλομένης δὲ τῆς ἀκολουθίας, ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἐξετέλει ἐν τῷ μεταξύ κλαυθμηρὰ ἄσματα. Ὅλος ὁ λαὸς ὁ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ παριστάμενος κατεύθυνε τὰς θερμὰς δεήσεις του πρὸς τὸν Ὑψιστον, ὅταν ἐτελοῦντο παρὰ τοῦ ἱερατείου αἱ κατανυκτικαὶ δεήσεις ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου αὐτοῦ ἀρχηγοῦ.

Ἐτελείωσεν ἡ ἐπικήδειος αὕτη τελετὴ, ἀσπασθέντων ὅλων κατὰ τάξιν τὸ λείψανον, τὸ ὁποῖον θέλει κεῖσθαι ἐν τῷ ναῷ τούτῳ μέχρι τῆς συγκροτήσεως τοῦ ἐθνικοῦ Συλλόγου, παρὰ τοῦ ὁποῦ θέλουν διαταχθῇ τὰ μετὰ ταῦτα.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Βοστίτισης.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπένθησεν ἡ πατρίς, καὶ πᾶσα χώρα καὶ πόλις, ἰδίως δὲ κατεδυθίσθη εἰς λύπην πικρὰν καὶ δάκρυα φλογώδη καὶ ἡ πολυστενένακτος ἐπαρχία Βοστίτισης· ὅτε ἐπληροφρήθη διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 262 διακηρύξεως τῆς Σ. Γερουσίας τοῦ στυγεροῦ καὶ ἀπᾶνθρωπον ἀνοσιούργημα τῶν δημοκρατῶν καὶ πατροκτόνων Κωνσταντίνου καὶ Γεωργίου Μαυρομιχαλέων, αἵτινες κινήσαντες χεῖρα φονικὴν κατὰ τοῦ κοινοῦ προστάτην, σωτῆρος καὶ φιλοστοργωτάτου πατρὸς τοῦ ἔθνους μας, καὶ ἰδίως τοῦ πολυπαθοῦς λαοῦ τῆς ἐπαρχίας ταύτης, μᾶς ἐστέρησαν κοντὰ εἰς τὴν ζωὴν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἀναφαιρέτων δικαιωμάτων μας τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς, τῆς ἡσυχίας, καὶ αὐτῆς τῆς ιδιοκτησίας μας, τὰ ὁποῖα μόνος ὁ φεῖμνηστος Ι. Α. Καπεδιστρίου μᾶς ἔχασεν, ἀφ' ὅτε ἐπάτησεν εἰς τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος, διὰ τῆς πατρικῆς του προίCIAS. Τὰ αἰσιά του ἐπιβατήρια ἐπέδαψεν, λεύσαν τὰς εὐτυχίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, μψυχώθη ἡ γεωργικὴ, ἀνείωθη τὸ ἐμπόριον, ἀνεκατέβησαν αἱ μεῦσαι εἰς τὴν πατριὸν ἐστία τῶν, ἐσυστήθησαν τέσσα δημοσὶα καθιστήματα διοικητικὰ καὶ τῆς παιδείας, ἐπεριέφθησαν τὸσα ὀφθαλμοί, τέσσα χῆραι, ἐπεριφάσθησαν αἱ δυστυχισμένων οἰκογενεῶν, τὸ δὲ μ-γιστον, ἐξωλοθρεύθη ἡ ἐπάρα-